

[Sundhedsministeren]

ver til en sådan begrænsning. Jeg kan som eksempler nævne etableringen af Tobaksskaderådet og udsendelsen af cirkulæret om sikring af røgfri miljøer i statslige lokaler, transportmidler og lign.

Den eksisterende aftale fra 11. marts 1986 mellem Indenrigsministeriet og Tobaksskaderådet, som også omhandler markedsføring, har fungeret tilfredsstillende, og jeg har derfor ingen overvejelser gående ud på at indføre et egentligt forbud mod tobaksreklamer. Sundhedsministeriet vil imidlertid efter sommeren genoptage de genforhandlinger af tobaksaftalen, der blev indledt i 1988 med henblik på en vis stramning af aftalen. De pågældende forhandlinger er blevet sat i bero på baggrund af en række initiativer fra EF på tobaksområdet.

I forhandlingerne vil også spørgsmålet om markedsføring blive taget op for at sikre, at denne fortsat sker inden for rimelige rammer og i en sober form. Her vil også spørgsmålet om annoncering af tobak som slagvare kunne indgå.

Spm. nr. S 1025

Til *arbejdsministeren* (12/7 90) af:

Klaus Hækkerup (S):

»Kan ministeren oplyse, hvor mange frigørelsesattester der har været udstedt hvert af de sidste fem år, så vidt muligt opgjort på de forskellige faglige områder og på private og (de forskellige) offentlige arbejdsgivere?«

Svar (23/7 90):

Arbejdsministeren (Kirkegaard):

På det statslige område er der af Finansministeriet, Lønnings- og Pensionsdepartementet udsendt et cirkulære, der trådte i kraft den 1. januar 1988, om retningslinier for udstedelse af frigørelsesattester til deltidsansatte, indeholdende følgende hovedprincipper:

a) Ved ansættelse af deltidsbeskæftigede skal foretrækkes personer, som ikke stiller krav om frigørelsesattest.

b) Til allerede ansatte gives kun frigørelsesattest, hvis den ansatte er blevet tvunget til at gå ned i tid.

c) Frigørelsesattest tilbagekaldes, hvis den ansatte afslår et tilbud om fuldtidsansættelse.

Det var hensigten, at det offentlige som arbejdsgiver i videst muligt omfang skal besætte deltidsstillinger med personer, der kun søger arbejde på deltid.

Jeg er imidlertid ikke bekendt med nogen samlet opgørelse over brugen af frigørelsesattester på det statslige område.

Med henblik på at opnå en lignende stramning i brugen af frigørelsesattester på det amtskommunale og det kommunale område opfordrede den daværende arbejdsminister henholdsvis Amtsrådsforeningen og Kommunernes Landsforening til at udsende det statslige cirkulære til amter og kommuner med henstilling om at følge de udstukne retningslinier.

Amtsrådsforeningen udsendte det statslige cirkulære til amterne uden henstilling.

På baggrund af drøftelse mellem den daværende arbejdsminister og formanden for Kommunernes Landsforening foretog Kommunernes Landsforening i foråret 1989 en mindre undersøgelse af brugen af frigørelsesattester i 10 kommuner i årene 1986 og 1988.

Resultaterne af undersøgelsen fremgår af vedlagte oversigt, der er udarbejdet på grundlag af undersøgelsesresultaterne fra Kommunernes Landsforening.

Som det fremgår, er der stor variation fra kommune til kommune i brugen af frigørelsesattester. Som opfølgning af undersøgelsen og udsendelsen af det statslige cirkulære udsendte Kommunernes Landsforening den 30. november 1989 en vejledning til kommunerne om at fastlægge retningslinier, der ligger tæt op ad de statslige retningslinier for udstedelse af frigørelsesattester.

Endelig kan jeg oplyse, at jeg ikke er bekendt med opgørelser over private arbejdsgivers anvendelse af frigørelsesattester.